

numerous in the eastern than in the western parts. FRANZIUS (1943, *Ent. Z. Frankfurt* 57 : 52—54) suggests in this connection that the wind may be an important factor, limiting the distribution, and he pointed out the fact that *O. atrata* fails on the coasts of Norway except the S.W. coast, where the mountains should create more favourable conditions. Also in Great Britain attention is paid to this matter as appears from the request for information of TOPPING (1951, *Ent. Gazette* 2 : 28) to attempt to ascertain the factors limiting the distribution of *O. atrata*.

According to BERGMANN (1955, *Die Groszschmetterlinge Mitteldeutschlands* 5 (1) : 28) *O. atrata* is the „Leitart von Massenbeständen des Rauhen Kälberkropfes auf feuchten Talwiesen des Gebirges”.

A well-known fact is that the moths may sometimes be found in large numbers close together, like sea-gull colonies, as observed by FRANZIUS (l.c.). WARNECKE (l.c. : 164) described that in many spots in Vorarlberg (Austria) he counted about a hundred moths on ten square meters.

According to literature the larvae live solitary on *Chaerophyllum hirsutum* L. and *Ch. aureum* L., *Conopodium denudatum* Koch (= *Bunium flexuosum*), *Anthriscus silvestris* Hoffm. and possibly on other Umbellifers.

Geosargus (*Chrysochroma*) *bipunctatus*, een aanvulling. In mijn artikel over *Geosargus* (*Chrysochroma*) *bipunctatus* Scop. (Diptera, Stratiomyidae; *Ent. Ber.* 15 : 468—472, 1955) merkte ik op, dat omtrent de leefwijze van deze soort weinig of niets bekend is. In de literatuur vond ik een notitie van J. EDWARDS (*Ent. monthl. Mag.* 83 : 64, 1947) dat hij een ♀ waarnam in Staffordshire, Engeland, dat zich geheel ingroef in een hoop koemest; hij veronderstelt, dat de vlieg in kwestie eieren af ging zetten, te meer daar het dier langer dan twintig minuten wegbleef. Een en ander klopt min of meer met de levenswijze van de andere soorten van het geslacht *Geosargus*.

De mededeling van EDWARDS is overgenomen door C. N. COLYER & C. O. HAMMOND (*Flies of the British Isles*, London & New York, p. 92, 1951). Deze auteurs, die een fraaie gekleurde afbeelding van het ♀ geven, spreken van *G. bipunctatus* als „not uncommon” in Groot-Britannië.

A. C. VAN BRUGGEN, Division of Entomology, P.O. Box 513, Pretoria (Tvl.), Zuid-Afrika.

Annual Review of Entomology, Ann. Rev. Inc. Palo Alto, Cal. U.S.A.

E. A. STEINHAUS is de editor van het tweede deel van deze belangrijke serie en we kunnen ons eigenlijk al op het derde verheugen, voordat we ten volle de waarde van deel 2 gesavoureed hebben. Fysioloog, systematicus, oecoloog, geneticus, toegepast entomoloog, of wat men ook zij, iedereen vindt er een stuk van betekenis. Men kan natuurlijk de vraag opwerpen of een compilatie wel zo heel trouw elke referentie ter plaatse geven moet, zodat er bijna geen zin normaal gelezen kan worden, wat in sommige stukken ver wordt doorgevoerd. Men kan ook de vraag stellen waarom nu juist deze auteur voor dit stuk gekozen is, maar als men geen kritiek oefent om der kritiek wille, kan men beter erkennen dat deze publicatie uitstekend is.

Het is niet goed om enkele auteurs te noemen, omdat het onaardig zou zijn tegenover de verzwegen namen. De twintig artikelen zijn merendeels door erkende onderzoekers geschreven. Sommigen weerklinken wat luider in de holten van het geheugen dan anderen, maar ook zij geven door hun ander timbre een aantrekkelijk accent aan de harmonie, waarin geen dissonanten voorkomen, die pas in het derde deel opgelost behoeven te worden.

Een goede aanwinst. — D. J. KUENEN